

LLETRES NUEVES

El miruéganu Navidá del añu 2000

Un rosariu de miruéganos
pal so nietín trai la güela,
enfilaos unu tras d'otru
nuna erba de piñera;
pañólos ente l'argaña
que con duelu marchar dexa;
pos la compañía non solo
fai que'l tilín remaneza.

¡Como hai Dios, pa ente mi escurro!
que pudo mazcalos ella;
pos esi ricu manxar,
¿Qué será, lo que non tenta?
Eso sí, pero ¡ai amigu!
coses que Dios encimienta:
cuando los mazca'l nietín,
diz que los saborga ella...

* * *

Nes monxines del Naranco
(cachín de Cielu na tierra),
peco sinón lo avocinglo
pa que la xente lo sepia,
afáyase la güelina
un xaspe de llimpia fecha.
Ta cucando pensatible...
–¿Por qué cuques pa La Cuesta?
– Cuco si habrá miruéganos,
pal mio nietu, por si allega:
Si non, pal Neñu Xesús,
qu'Esí, né, xamás me dexa.

ANTONIO GONZÁLEZ BUSTO

(Felicitación navidiega que sigue les asoleyaes en “Cartafueyos de Lliteratura Escaecida” n° 55 y a la publicada na revista *Lletres Asturianas*, de xineru del 2000, correspondiente al añu 1999).

Canciu de les lletres consonantes (2ª Parte)

*Cáncianos paxarina
les lletres asturianes
que malpenes un día
llibramos de males*

*danos Mariquina
les lletres consonantes
que préstanos pola vida*

*¿tovía nun cansastis
de celebrar les lletres
y facer cancios añales?*

*na mesa les artes
con ripios floriatos
vamos canciales:*

.....

*la sesta, dixo la pega
voi glayar con arte
que ye la lletra*

H

*lletra de cuervos ye
nel horru encolingada
alma de mudos canta
la nuesa hestoria negada*

*repostiada ta col hachu
nun pasa pena
por nada*

.....

*la séptima vien darréu
que ye la lletra*

L

*ye de palu lloréu
traí la rama dorada*

*canta la vieya llingua
que na rayada relluga
la tierra nuestra*

Llugona

.....

*la octava ye miruella
andarina de la estrofa
va pa tierra Mirandesa
cola nuesa tropa*

M

*ye la lletra la Memoria
de toles artes bardiales
madre de les muses
y lletres principales*

.....

*la novena
ye de palu ablanar*

*voi armala pa muriar
que la lletra*

N

*lletra ye
de bien nomar*

lletra guerriega y alta

*val enforma pa pintar
de blima nacionaliega
en nial de la mio casa
la nacencia la lletra
bárdica*

.....

*la décima
ye espinera
que ta ociosa*

*voi glayala pa finar
que ye la lletra*

Ñ

*Nuestra Señora
de la Nácara Ñoña
tan arrañada*

y española

*nos dea otu añu
salú y lletra pa falar
y añaciar en paz*

la Oficialidá

*Mariquina la Galana. Día de les Lletres As-
turianes, 4 de mayu de 2001*

Un pueblu ensin heriedu

Dexar a un pueblu
ensin pallabres,
a una tierra
ensin siendes,
y nega-y
el nome, l'heriedu,
aseméyase a
esi árbol que
nel ermu
nagua por alitar,
ensin guaños
nin aire nin agua.

Dexar a una llingua
ensin futuru,
a una fala
ensin aliendu,
y nega-y
la escuela, el llibru,
aseméyase a
esa fola que
dende la llende
se quier averar,
ensin cantiles
nin mar nin sablera.

ALBERTO GARCÍA GARCÍA

Carta d'amor

Arxentina:

Otra mañana. Otru día. Caldaxu ardío y garitos de pan duro.

Pasu 17: Nun puxo la costalada. Los músculos tán fríos nesta xelada cardoxa. Nun soi quien. Toi solu, pero entá soi yo.

El paisax cuerre depriesa na ringlera del vagón per onde cala la lluz dende que colamos d'Angoulême. Chiscáu de ralo en ralo por árboles que nun conozo, una llarga ería verdionda fina na mar, amburiada pola calisma.

Pasu 34: Cuasi muerre l'alcordanza. Non. Siempre hai daqué. Ye cuestión d'atopalo. Agora sí ye'l mesmu verde. Ye neto que'l de la nuestra casería per San Xuan; ye'l que víemos acolumbrando pel bocarón de la tenada cuando yéremos mozos. El lletreru trai Saintregumines; debemos tar n'Austria. Hai della vexetación raro nesta lluz que m'asela y abelluga.

Pasu 36: El mugor nun me dexa ver un res. Yá caleci. En mala hora, castrones.

Ye esti felechu rustío lo que m'amarra anguaño a la calamiyera de la renumbranza. La recordanza del son de les esquiles en puertu, col ganáu a sos deleres mentanto facíamos l'amor nel payar o ente los carrascos, somorguiaos nel marmullu del regueru.

Pasu 39: Yá m'aprovez. Voi salir de lo viseo. Yá nun ye'l cutu, nin el fogaxe, nin la fame... Ye esta humedancia del díañu que calistra la mio cadarma.

Pero sí. Yá lu veo. Yá albidro como s'avera la clarixa. Yá apalpo'l...

Pasu 186: Toi pisando'l caberu escalón. Escalcañáu. Mayáu. Ye tanto lo que me pruye que pémeque que patio nel mio propiu resclavu.

Pero ehí ta. Ehí ta la lluz. Ehí ta'l prau; el prau mullú, mullú na to llanada...

Agora sí. Nesti fogonazu que me xamusca. A la fin. Sí, son los tos güeyos esmuciéndose so la

*campa, meciéndose nel nuestru verde; sólo muestru, mientras equí, allorio y... desanicio. Pa siem-
pre. Albentestate. Pa enxamás. ELLÍ*

Pepín: Presu 3.850.

P.D. Mándote un saludu de Galo Ramos (3.874) y Manuel Cortés (3.825).

Subidoria la muerte
Campu de desaniciu.
Mauthausen. Austria.

XOSÉ ÁNXELU POZO

* Carta ganadora del *IV Concursu de Cartes d'Amor* entamáu pola Oficina d'Información Xuvenil de la Estaya de Cultura del Ilmu. Conceyu d'Ayer. Asoláyase en *Lletres Asturianas* col preste d'estes entidaes.